

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Εγώ λοιπόν πρώτα , αν και μου κληροδοτήθηκε λίγη περιουσία εξαιτίας των συμφορών και του πατέρα (μου) και της πόλης, πάντρεψα δύο αδελφές, αφού έδωσα προίκα στην καθεμία τριάντα μνες, και με τον αδελφό (μου) μοιράστηκα (την κληρονομιά) έτσι, ώστε εκείνος να παραδέχεται ότι έχει μεγαλύτερο μερίδιο από εμένα από την πατρική περιουσία, και προς όλους τους άλλους έχω συμπεριφερθεί έτσι, ώστε ποτέ μέχρι τώρα να μην έχω δώσει αφορμή ούτε σε έναν για κανένα παράπονο.

2. Ο Μαντίθεος θεωρεί πως ήδη έχει πει αρκετά και έχει ανασκευάσει την εναντίον του κατηγορία. Γι' αυτό επιδιώκει να δώσει συμπληρωματικά στοιχεία για την ιδιωτική και τη δημόσια ζωή του, για να σχηματίσουν οι βουλευτές ολοκληρωμένη εικόνα για το άτομο του. Πιστεύει πως αυτό είναι το σωστό, εφόσον πρόκειται για δίκη επικύρωσης της εκλογής του και όχι για κάποιον απλό δικαστικό αγώνα.

Οι υπόλοιποι δικαστικοί αγώνες διέφεραν αρκετά από τις δοκιμασίες δοκιμασίας, καθώς οι πρώτοι αφορούσαν περιπτώσεις παραβίασης νόμου. Σε αυτούς τους δικαστικούς αγώνες η απολογία του κατηγορουμένου περιοριζόταν στο συγκεκριμένο αδίκημα. Αντίθετα, στις δοκιμασίες ο κατηγορούμενος εξετάζοταν λεπτομερώς όσον αφορά κάθε πτυχή της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής του. Σημαντική διαφορά αποτελούσε και το γεγονός ότι η δοκιμασία αφορούσε το σύνολο της πολιτείας, ενώ ένας απλός δικαστικός αγώνας περιοριζόταν συνήθως ανάμεσα στον κατήγορο και τον κατηγορούμενο.

Με τη φράση αυτή εξαίρει εμμέσως πλην σαφώς τη σπουδαιότητα του θεσμού της δοκιμασίας του δημοκρατικού πολιτεύματος, βασικός σκοπός της οποίας ήταν η εφαρμογή της αξιοκρατίας στην ανάδειξη των κληρωτών και των αιρετών αρχόντων.

3. Ο Μαντίθεος στην παράγραφο 9, η οποία αποτελεί τη δεύτερη πρόθεση του ρητορικού λόγου, παρακαλεί τους βουλευτές να τον ακούσουν με καλή διάθεση και τονίζει πως θα απολογηθεί με όσο το δυνατόν πιο λίγα λόγια.

Η παράκληση των ομιλητών προς το ακροατήριο για ευνοϊκή ακρόαση είναι τυπικό στοιχείο μιας απολογίας, συμβαίνει δε κυρίως στο προοίμιο ενός λόγου. Στενά νοηματικά συνδεδεμένη με την παραπάνω πρότασή του, ο Μαντίθεος υπόσχεται ότι θα είναι ιδιαίτερα σύντομος σε αυτό το κομμάτι του λόγου του και προτίθεται να μην κουράσει τους ακροατές του. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκει να κερδίσει την εύνοια των βουλευτών και να προκαταλάβει την πιθανή δυσανασχέτησή τους από ενδεχόμενη μακρογορία του. Αξίζει να

σημειωθεί ότι η παράκληση για ευνοϊκή ακρόαση και η υπόσχεση για συντομία είναι δύο από τις αρετές του ρητορικού λόγου.

4. Ξεκινώντας το δεύτερο μέρος της απολογίας του ο Μαντίθεος αναφέρεται στις υποχρεώσεις που έφερε εις πέρας ως μεγαλύτερος αδερφός. Κατάφερε να δώσει προίκα και να παντρεύσει τις αδερφές του, όπως και να δώσει το μεγαλύτερο μερίδιο της περιουσίας στον αδερφό του. Όλα αυτά τα κατάφερε παρόλο που κατείχε μικρή περιουσία λόγω των συμφορών που βρήκαν την οικογένειά του.

Οι εκτεταμένες συμφορές που προξένησε ο Πελοποννησιακός πόλεμος έπληξαν αναπόφευκτα και τις εμπορικές επιχειρήσεις του πατέρα του. Πιθανότατα η κακή οικονομική του κατάσταση τον εξώθησε να στείλει τους γιους του κοντά στον Σάτυρο. Φαίνεται ότι προβλήματα δημιουργήθηκαν και λόγω της ευγενικής του καταγωγής. Η κληρονομιά του Μαντίθεου δεν ήταν η μεγάλη πατρική περιουσία, αλλά οι ευθύνες και τα προβλήματα που καλούνταν να αντιμετωπίσει ως πρωτότοκος γιος. Το πρώτο αυτό επιχείρημά του ασφαλώς θα είχε θετική απήχηση στους βουλευτές. Ωστόσο ο ρήτορας αποσιωπά κάθε σχετική πληροφορία για τον θάνατο, την καταγωγή και την εργασία του πατέρα του. Το γεγονός αυτό ίσως να οφείλεται στην αριστοκρατική καταγωγή του τελευταίου, η αναφορά της οποίας σίγουρα θα επηρέαζε τους βουλευτές αντίθετα από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

5. Βλ. σελ. 15- 17 σχολικού βιβλίου (Οι συμβουλευτικοί είναι λόγοι...θεωρείται ο Δημοσθένης.)

6. πλειονότητα: πλείω

δοκησίσοφος: δοκεῖ

διανομή: ἐνειμάμην

εκποίηση: ποιήσομαι

γενέθλια: γενέσθαι

7. λέγειν : επίλογος

ἀπολογεῖσθαι: απολογητικός

διδόναι: δώρο

καταλειφθείσης: ελλειπτικός

βεβίωκα: βίος

8. τοῖς ἀγῶσι : τῶ ἀγῶνι

ταῖς δοκιμασίαις : τῇ δοκιμασίᾳ

ύμῶν: σοῦ, σου

τοῦ πατρὸς: τῶν πατέρων

τῆς πόλεως: τῶν πόλεων

9. Χρονική αντικατάσταση

Ενεστώτας	εἶναι
Παρατατικός	-
Μέλλοντας	ἔσσεσθαι
Αόριστος	γενέσθαι
Παρακείμενος	γεγονέναι
Υπερσυντέλικος	-